En uppkomling

BERÄTTELSE FRÅN KUSTLANDET
AV GUSTAF JANSON

(Forts. fr. föreg. n:r)

Det var ett otacksamt arbetsfält, vartill han blivit skickad, det visste han förut. Förbundets styresmän hade berett honom på en karg jordmån, där gick plogen blott med svårighet fram mellan stenar och rötter, och just därför hade de sänt honom, ty han hade ständigt visat prov på en brinnande tro och ett glödande nit. Nåväl, bröderna i Stockholm skulle få se, att de ej misstagit sig; hans nit var oförminskat, han ämnade ej svika, och med någon exalterat, som förskönade hans drag, såg han uppåt och mumlade.

"Herren är stark och hjälper trofast de sina."

Glad åt att anfäktelsen var över, vände han om och gick upp mot byggnaden.

En kvinna med klänningsärmarna uppkavlade till armbågarna mötte honom och frågade surmulet, vem han sökte,

"Brodern Per Olsson bor ju här?" frågade Mörk fogligt tillbaka.

Vid ordet brodern spetsade kvinnan öronen och blev hastigt lika undfallande, som hon förut varit ohövlig.

"De å väl aldrig predikanten?" återtog hon svävande på målet.

"Jo, jag å den ni väntat."

"Åh Jöss! — Välkommen, mente ja!" — Hon neg djupt och makade sig åt sidan för att låta honom passera. — "Gubben min har hela dan väntat honom. Han sitter där inne i salen."

Det gjorde Mörk gott att höra sig vara väntad och hans tvärsäkerhet återkom med ens. Beskyddande vinkade han åt kvinnan och steg in genom dörren som hon fortfarande lika ödmjuk öppnade.

En unken blandning av instängd luft, gamla kläder och matos slog emot den inträdande, men Mörk tycktes vara van vid den osunda luften i bondstugorna, åtminstone visade han ej på något sätt att hans luktorgan kände sig besvärade därav.

En rödskäggig, undersätsig karl i snäva arbetskläder av hemvävt tyg reste sig från ett målat bord belamrat med några kantstöta talrikar, på vilka några potatisar och et par sillbitar trägdes om det knappa utrymmet. En gul smörask och en trave brödkakor utvisade, varav Per Olssons mellanmål bestod.

"Frid vare dig, broder!" hälsade Mörk och räckte sin värd högra handen, som denna ivrigt fattade och tryckte.

"Go da", svarade bonden enkelt — så välkommen hit! Här behövs sannerligen en man, som kan ruska upp de sovande syndarnas samveten."

Mörk nickade.

"Det skall bli gjort", sade han med en tillförsikt, som förvånade honom själv och väckte glada känslor i Per Olssons bröst.

"Du har nått högt, du", mumlade han och drog i sitt lena skägg — "men hur länge sitter du kvar, männ tro?" — Han betonade pronominet du så obeskriviligt elakt, att han måste le däråt, men leendet var långt ifrån vackert, det liknade en okynnig apas grin, när hon planlägger ett elakt puts. Han gjorde helt om, illustrationen fick sitta kvar på sin plats ovanför sängen.

Med handen begraven i skägget och armbågen mot ena knäet — en ställning, som han företrädesvis begagnade — satte sig Mörk åter på stolen och tänkte. Han stod nu vid en vändpunkt i sitt liv; det vore kanhända ej ur vägen, att han begrundade sin ställning och överlade.

Men i stället för att skåda framåt, blickade han tillbaka, i stället för att tänka på den ljusa framtid, han så många gånger drömt sig, mindes han blott ett dystert förflutet, en glädjefattig ungdom, vilken lämnat djupa märken efter sig i ett sinne, som hade mycket svårt att glömma och förlåta.

Bland tusentals andra hade Johan Anderson krälat på samhällets botten pinad av ett okuvligt begär att komma upp, höja sig och bliva något annat, något mer än daglönare och träl. Han närde redan som gosse ett jäsande hat mot dem, som gingo klädda i mjuka, rena kläder och kände ett ilsket förakt för sitt eget mollskin Han beundrade dock mer än han hatade de övre lagrens fina, vita hud och begärde endast en sak; att få bli lik dem. Han skämdes för sina grova, brunstekta nävar och skar tänderna, då han jämförde sina klumpiga fötter med de utvaldes, och omedvetet härmade han dem, han trodde sig hata:

Från den stund han stod på gången i kyrkan för att undfå nattvarden, erhöll han tydliga bevis på, att det existerar en ofantlig skillnad mellan människor av samma stam. Där stod kyrkoherdens son främst bredvid gossarna på hergården och bakom dem de förmögnare hemmansägaresönerna men i sista ledet kom torpar Andersons Johan.

Allt det där, som oklart och hopgytjat bubblat omkring i gossens omogna hjärna, tog med ens fast form. Och när prästen läste välsignelsen över de unga, som nu första gången blivit delaktiga av nådemedlen, lovade Johan Andersson sig själv, att även han framdeles skulle stå i främsta ledet.

På kvällen samlades läsbarnen hos kyrkvärden för att leka och roa sig, de voro ju stora nu, men Johan saknades. Han satt vid sjöstranden och följde tankfull vågornas lek mot stenarna och sina fötter. Där nere i djupet rörde det sig knappt, där flöt tungt en grumlig, gråaktig massa, men där uppe på ytan tumlade små yra, glittrande böljor om varandra. De voro klara och vackra, blänkte i soljuset, lekte, ändrade form och sprungo i kapp med vitt skum på sina stolta kammar, men de vilade dock på de undre lagrens breda ryggar. Johan endast såg och såg. Han var en av dem, som hörde djupet till, men — han bet ihop tänderna, starka, vita, hårdade tänder, vana vid grov föda — var det omöjligt för en av de där från djupet att skubba den tyngande bottensatsen av sig och stiga mot ytan? — Nej, sjöng det i hans inre, och för sig själv upprepade han ånyo löftet från förmiddagen. Och vad gossen lovat, det ville han hålla.

Men livet är kort; skall man hinna någonstädes, tål det vid att taga i snart och kraftigt.

Vid sjutton års ålder for Johan söderut. Huvudstaden var den ljusläga, som drog den oerfarna myggan till sig. Där funnos de pengar, vilka väl ej utjorde själva lyckan, men vilka dock skänkte en mycket avundad plats här i världen och ställde sin ägare i främsta ledet, och där funnos framför allt de tillfällen att komma sig upp, som födelsebygden ej erbjöd.

Där han nu satt i Per Olssons kvava kammare rodnade Mörk vid minnet av den tiden. Den dumme bondpojken, som ej kände världen och ännu mindre sig själv, blev dragen vid näsan, skuffad och trampad. Han var en ogräsplanta på livets stora allfartsväg och fick litet emellan känna hårda klackar på sin böjda nacke. Men Johan Andersson var lika livskraftig som detta beständigt krossade och likväl outrotliga ogräs, hans från fädren nedärvda seghet hjälpte honom att räta upp sig varje gång ödet gav hans glänsande framtidsförhoppningar en allt för hård stöt.

Mörk skrattade bittert och tyst. Han hade velat flyta ovanpå och blev alltid tryckt till botten; han sprang som en hungrig hund utanför en vid cirkel, och inom den sutto de rika, de med vitt skinn och fina gångkläder, skrattande så att de storknade åt den vilsekomne bondhunden, som flämtade och med tungan långt ut ur halsen oupphörligt ilade runt, runt för att söka en enda liten öppning, genom vilken han kunde smyga sig in och bliva en av dem. Men det fanns icke en spricka i muren, det fanns blott två omsorgsfullt bevakade portar. Den ena hette pengar; vad den andra kallades brydde han sig ej om — för övrigt var det så ytterst få, som gingo den vägen, den var för obekväm — och genom den första skule han in.

Forts.

ANDRA KAPITLET.

Med säkra, fasta steg gick han upp för den knarriga trätrappan och inträdde i kammaren, som brodern Per Olsson tills vidare upplåtit åt resepredikanten Johannes Mörk. Han tog av sig ytterrocken, vek omsorgsfullt ihop den, lade plagget försiktigt över en stol och stannade för att se sig omkring.

Madam Olsson hade gjort gavelrummet riktigt fint, åtminstone tyckte hon det själv. På byrån tronade en gammal rakspegel, som Olsson en gång i tiden köpt på en konkursauktion, omgiven av en smal tyllremsa hopdragen till en rosett mitt över spegeln. Tre skrikande röda pappersblommor voro instuckna vid hörnen och gåvo litet färg åt den urblekta tyllremsan, vari tidens tand ätit åtskilliga hål. Vid rummets ena sida stod liggsoffan, en möbel, som antagligen föreskrev sig från samma håll som spegeln och vars stoppning vid hörnen stack fram genom överdragets nötta tyg. Nedanför soffan lutade sig en kommod mot väggen och vid fönstret hade ett brunbetsat bord fått sin plats. Detta jämte två stolar utgjorde hela möblemanget, men Mörks min förrådde ej, att han var missnöjd med dess torftighet, han nickade tvärtom gillande och gnuggade sina seniga händer. En ringa början är ofta begynnelsen till framtida storhet.

Sedan han tagit en överblick över det hela, satte Mörk sig på ena stolen och synade varje detalj så noga, som om hans väl eller ve berott på, att han ej lät någonting, hur obetydligt det än kunde vara, undgå sig. Han nickade flera gånger å rad, i synnerhet blev han belåten med spegeln och de tre eldröda pappersrosorna, men hans drag mulnade åter, då han upptäckte två illustrationer ur en tidning, vilka madam Olsson av idel välmening med knappnålar fäst i tapeten ovanför hans sängplats. Han reste sig tvärt, gick fram till dem och slet bort den ena, som han förargad kastade på golvet. Framför det andra träsnittet stannade han och knep granskande ihop ögonen. Det var en vanlig illustration ur "Fäderneslandet" framställande påven på S:t Petri stol motagande peterspenningen av en mängd mer eller mindre karrikerade trogna.

Mörk höjde handen för att riva ned papperet, men lät den åter sjunka.

TSARFAMILJEN I FÅNGENSKAPEN.

Allt eftersom regeringen i Ryssland fått en mer och mer radikalt socialistisk färg, ha bevakningsföreskrifterna för Tsarskoje Selo, där kejsarfamiljen hålles i sträng förvar, blivit betydligt skärpta. Militärvakten utväljes omsorgsfullt bland den forne kejsarens svurna fiender, och officerarna äro vid strängaste straff ålagda att förhindra varje flyktförsök. Tsar-Nikolaus' rörelsefrihet är i hög grad inskränkt. Den olycklige härskaren som officiellt erhållit titeln "överste Nikolai Alexandravitsj Romanov" får tills vidare dagligen promenera blott två timmar, nämligen en på förmiddagen och en på eftermiddagen. Under det att han förut ägde tillåtelse att ledsagas av en adjutant eller vakthavande officer, måste han nu företaga sina promenader ensam. Militärvakten följer honom på ett avstånd av 20 till 25 steg. Genom slottsportarna finns ingen möjlighet att fly, då de ej öppnas för någon, icke ens för regeringens medlemmar, undantagandes justitieministern som är ansvarig för bevakningen.

Ännu strängare än tsaren behandlas kejsarinnan och tsarevitsj Alexei. De få blott avlägsna sig från slottet några få steg och för korta stunder. Flera gånger om dagen på bestämda tider måste kejsarparet visa sig i fönstren till sina gemak, så att militärvakten må kunna kontrollera deras närvaro. En stark truppstyrka håller alla nyfikna på avstånd.

Exkejsarinnans ministrar som sitta inneslutna på Peter Pauls-fästningen ha det just icke bättre. Den nya regeringen har av obekant anledning föreskrivit en slags fångdräkt av mörkbrunt tyg, att bäras av fångarna. Vidare få de numera ej mottaga besök, av sina anförvanter oftare än en gång i veckan och samtalet som då föres i vakternas närvaro får pågå högst tio minuter. De en gång allsmäktige, på vilkas vink alla misshagliga kunde skickas till Sibirien, måste nu finna sig i att endast få emottaga och avda ett brev i veckan, vilket dessutom underkastas fängelsedirektörens stränga censur. Mest nedbruten av sitt hårda öde är den förre krigsministern, general Suchomlinov. Han sitter hela dagen orörlig på en stol och stirrar framför sig, slö och likgiltig för vad som försiggår omkring honom.

VAKSAMHETEN HOS EN KATT.

Av B. Svensson.

Den allmänna meningen om katten är nog den, att detta djur är, i motsats till hunden, ganska opålitligt och föga läraktigt.

Visserligen är katten ej i lika grad som hunden människan följaktig eller uppoffrande, men kattens trohet, säkra kännemärke och omdömesförmåga äro dock i många fall av lika långt gående värde som hundens.

Men den stora försiktighet katten städse måste ådagalägga och hans misstro mot allt och alla, som ej grundligt beprövats, gör honom mindre skickad som sällskapsdjur i jämförelse med hunden.

En hund är snart blidkad och är då lika god vän igen, men så är det ingalunda med katten. Har denna en gång funnit den eller den människan farlig eller blivit föremål för någon misshandel, glömmer han det aldrig.

I motsats till hunden har katten många ovänner samt måste ständigt vara på sin vakt och sova — som det heter — med endast ett öga åt gången.

Om han omhuldas utav några familjens medlemmar, finnes det där emot alltid några av de övriga som hata honom eller vålla honom förtret.

Jag har emellertid sett ett prov på kattens tillit och trofasthet och skall berätta därom.

Man talar alltid om att det är gamla gummor som hysa förkärlek för kattor och att man merendels finner en bortklemad katt hos varje gammal kvinna.

Den här katten jag nu talar om tillhörde däremot en gammal ungkarl och var hans enda husdjur.

Olof Linn hette ungkarlen och katten hade han kallat Mårten.

Linn bodde alldeles ensam i sin stuga och hans yrke var att tillverka enekorgar, varav han förfärdigade stora mängder året runt.

De voro oskiljaktiga kamrater de två, och när Linn i något ärende var borta satte sig katten i fönstret och satt där hela tiden tills dess Linn återkom.

Men inte sov han under tiden. Han spejade oavlåtligt utåt vägen, varifrån han väntade sin husbonde, och gav akt på varje minsta rörelse därutanför, som kunde anses hota den lugna friden.

Ingen hund kunde vara säkrare på sin vakt än Mårten.

Då Linn fått tillräckligt lager av korgar färdiga lejde han skjuts och forslade dem till närmaste stad, där en köpman upphandlade dem.

En sådan resa kunde taga ett par dagar i anspråk och under denna tid var Mårten alldeles ensam i huset samt fann tiden både lång och besvärlig. Genom ett litet hål vid köksdörren kunde han komma ut och in när han ville, så att han visst icke var innestängd.

Kom någon främmande till huset under tiden fräste katten ilsket och var färdig att klösa vederbörande, om försök gjordes att komma in.

Sådant humör visade dock katten aldrig när Linn var hemma och någon främmande kom på besök. Då var han själva artigheten.

En gång då Linn sålt ett parti korgar och därför uppburit pengar, hade han några dagar därefter varit borta en afton i ett ärende och det var ganska sent när han återkom.

Ren att hantera. Säljes av alla apotekare, specerihandlare och general stores.

Han ämnade också utan vidare lägga sig, men katten förhindrade detta. Han fräste och visade sig arg varje gång Linn närmade sig sängen.

Han gick otåligt av och an på golvet i tydlig vredesstämning och varken smekningar eller goda ord förmådde lugna honom.

Linn försökte taga honom till sig i knät, men det var omöjligt, katten var ej lik sig den kvällen.

Ut ville han ej heller med mindre Linn följde med, men det hade Linn ej vidare lust till.

Han kunde ej förstå vad det tagit åt katten, ty sådan hade han aldrig sett honom förr.

Något måste bestämt ha tilldragit sig under hans bortovaro.

Kanske han dock skulle lyda kattens anvisningar och följa honom ut, tänkte han. Det måste vara något särskilt ovanligt katten hade att visa honom.

Det var liksom katten kunnat förstå eller läsa hans tankar, ty han ändrade genast sitt uppförande.

Katten gick nu före och tog vägen uppför den smala trappan i köket, som ledde till vinden.

Han gick dock ej fortare än han såg att Linn var i hans omedelbara närhet.

Kommen upför trappan stanade katten på något avstånd samt spottade och fräste.

Linn trodde nu att en hund möjligen under hans bortovaro på något vis smugit sig in i huset samt gömt sig här. Han gick närmare och lyste med lyktan.

Vid dess sken varseblev han en hopkrupen mansperson ligga där. Vid närmare granskning av personen fann Linn att det var en inom socknarna däromkring allbekant tjuv, som sålunda praktiserat sig in i huset under hans bortovaro.

Avsikten var tydlig nog. Han hade sport att Linn nyss uppburit en summa penningar och det var dessa han ville åt.

Han hade uppdyrkat köksdörren, vilken han åter lyckats stänga, samt försökt intränga i stugan, men då hade katten farit på honom och sönderklöst ansiktet, som nu företedde ett förskräckligt utseende.

Då han ej lyckats för kattens skull komma in i stugan hade han gått upp på loftet för att under nattens lopp avbida ett bättre tillfälle.

Genom kattens vaksamhet och nit gjordes nu hans anslag om intet.

Det straff han fick bestod däri att Linn, som var en stark och orädd man, avtvingade honom en fullständig bekännelse, varpå han tog honom med sig ner i stugan och gav honom där en försvarlig avbasning, som först slutade när tjuven ödmjukligen bad om förlåtelse.

Linn var i grund och botten en godhjärtad själ trots sin ovanliga styrka, för vilken alla bävade.

Han fick nu den idén att tjuven kunde bli en hederlig människa om någon tog sig an honom. Han gjorde honom därför det förslaget att han kunde bli kvar, lära sig fläta korgar samt försörja sig på ärligt vis.

Härpå var också mannen villig och stannade allt framgent hos Linn, och de blevo de bästa vänner.

Aldrig företog sig han något fuffens varken mot Linns ägodelar eller mot någon annan.

Korgflätningen inbragte vad han behövde för sitt dagliga behov, och för resten satte han all sin lit till Linn, den enda människa som visat honom någon sann vänskap.

Linn kunde gå och komma när han ville samt lämna hela sin kassa i huset, allt var orört och i samma skick han lämnat det.

Men med Mårten katten kom aldrig tjuven på förtrolig fot. Visserligen kunde han i Linns närvaro få stryka honom över ryggen, men aldrig fick han taga honom i knäet. Då Linn var borta var katten alldeles otillgänglig.

SVENSK AUKTIONÄR.

Till våra skandinaver öst om Prince Albert efter C. N. R. banan, som ämna hålla auktion på sin egendom och tillhörigheter, önskar undertecknad stå till tjänst såsom auktionär. Jag utför detta arbete billigt och till största belåtenhet.

Ni behöfver endast skrifva till mig och noggrant uppge den plats där ni bor samt adress, och hvad ni har att sälja, samt den tidning ni önskar annonsera uti. Jag vill annonsera samt låta trycka edra auktionssedlar och sända dem till eder.

Klipp ut adressen:

A. LOFDAHL,
Brockington, Sask.

Bost'ad: N.W.16—47—19.

STUBBRYTARE

Stark konstruktion
Bästa material.
Alla delar af stål.

BOVING HYD. & ENG. CO.
Lindsay, Ont.

LÄKARE.

615—617 Pritchard Ave., Winnipeg
Tel. St. John 474.

DR. B. GERZABEK
LÄKARE

som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. Specialiserande läkare vid de kungliga och kejserliga kliniserna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.

SPECIALIST

för mag- och lungsjukdomar, sjukdom i inälfvorna, könsorgan och fruntimmerssjukdomar, såsom förlossningar och operationer. Behandling och utom hemmet, såväl som i mitt privat sjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.

Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m. 7—10 på kvällen.

Dr. R. L. HURST

Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg. Portage Ave midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontorstid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

Björnson & Brandson

LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 749

DR. J. STEFANSSON

Isländsk specialist på ögats, örats näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton
Tel. M. 3088 eller Garry 2315.

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Tel.: Kontor, Main 6131 och 6132
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc
514 Sterling Bank Bldg., Winnipeg

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg
Telefoner: Main 4508 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656.
WINNIPEG, MANITOBA

BROOKS & SUTHERLAND
Barristers, Solicitors, Notaries etc.
708 STERLING BANK BUILDING,
WINNIPEG.
SVENSKA TALAS
Phone Main 6255.
Cor. Portage Ave. & Smith St.

För ögon-sjukdomar
Konsultera
JAMES SHAEN
Registrerad optimetrist.
280 Portage Ave., Hörnet af Smith St.
Winnipeg, Man.
R. G. GORDON DRUG STORE
Personlig uppmärksamhet åt alla patienter.

Jag botar män

MEDELS HEMBEHANDLING.

Det är lika lätt och effektivt åt underkasta sig behandling i sitt eget hem som på vårt kontor. Ni kan spara tid och pängar. Ni får den bästa behandling. 25 års erfarenhet. Specialister på hårdnackade kroniska och nervsjukdomar.

Fri undersökning.

Vi bota ont i ryggen, nedstämdhet, dåligt minne, förlust av livsmodet och annat, som hindrar eder i edert arbete. Botar även blodförgiftning, njur- och urinsyresjukdomar.

Fria läkarråd. Skriv efter bok och symptomschema, som sändes i omärkt kuvert.

Svenska talas och skrives.
Rimliga arvoden.
HINZE MEDICAL INSTITUTE
20 och 22 Washington Avenue,
Minneapolis, Minn.

Abingdon Hotel

7—9—11 Abingdon Square,
New York, N. Y.

Ledande hotell för skandinaviska resanden med alla modärna förbättringar för andra och tredje klassens passagerare.

Rekommenderadt af de främsta ångbåtslinjerna.

Passagerare mötas på järnvägsstationen vid deras ankomst till New York.

KRÄFTA

och tumorer framgångsfullt behandlade (borttagna) utan knif eller smärta. Allt arbete garanteras. Kom eller efterskrif fri sanatoriebok.

DR. WILLIAMS SANATORIUM,
3023 University ave.,
Minneapolis, Minn.

California.

Konstbevattnadt land till salu.

Önskar Ni ett hem i Californias milda klimat i ett svenskt samhälle med luthersk kyrka. Nästan alla slags fruktträd och drufvor växa. Alfalfa gifver fem och sex skördar om året. Klimatet är hälsosamt och vattnet godt. Två järnvägar—direkt förbindelse med San Francisco. För vidare upplysningar hänvände man sig till

Swedish Colonization Society,
Escalon, California.

Office: Steinman Block Telefon St. John 2447

Dr. Basil O'Grady

F. D. INTERNATIONAL DENTAL PARLORS
541 Selkirk Ave.
WINNIPEG.

Jag har nyligen skaffat en svensk tandläkare från Chicago, som aflagt examen vid ett af de största universiteten i Förenta Staterna. Han skall taga hand om det skandinaviska departementet och kan använda alla de senaste och mest modärna metoderna, som användas af modärna tandläkare. Personer, som äro bosatta utanför Winnipeg, uppmärksammas särskildt. Skrif på edert eget språk.

Afgifterna mycket moderata för första klassens arbete.

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

TÄNDER UTDRAGAS SMÄRTFRITT.

ALLT ARBETE GARANTERAS.

Dr. PHILIP A. ECKMAN

Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

Söt och Sur GRÄDDE ÖNSKAS

VÅRA PRISER ABSOLUT DE HÖGSTA
KANNOR FURNERAS TILL INKÖPSPRIS.
Eftersänd frakteedlar o. upplysningar.
Dominion Creamery Co.
ASHERN, MAN., & BRANDON, MAN.

Farmare

Startå den nya säsongen rätt med att konsignera Eder spannmål till

Adanac Grain Company, Ltd.
1203 Union Trust Bldg., Winnipeg, Man.

Ni skall finna, att ni icke kan handla bättre — och de torde gå Eder värre.

Vår 30 års erfarenhet i spannmålsaffärer står till edert förfogande.

MEDELEMMAR AV WINNIPEG GRAIN EXCHANGE.

LICENSED AND BONDED.

Telefon Main 3981— Ft. Rouge 931.

Hudar **Pälsverk** Ull

Om ni önskar snabb betalning för och största förtjänsten på edra pälsverk, hudar, ull etc., skeppa dem till

Frank Massin
Efterskrif priser och fraktsedlar.
BRANDON, - - - - MAN.

Svenska Farmare! Sen hit!

GRÄDDE ÖNSKAS. Dagens högsta pris betalas. Betalningen sker samma dag som grädden emottages. Samvetsgrann behandling. Försök och blif öfvertygad.

The Dominion Creamery Co.
425 ROSS AVE. WINNIPEG.

Spannmålsodlare! Farmare!

Priserna fortsätta att mycket fluktuera från dag till dag, och ni är skyldig eder själf att hafva eder spannmål marknadsförd af en pålitlig kommissionsfirma, hvars långa erfarenhet står till eder disposition.

Telefonera eller telegrafera för priser, då ni är redo att skeppa. Utskrif eder bill of lading sålunda:

NOTIFY
Stewart Grain Company, Limited
Track Buyers and Commission Merchants
WINNIPEG, MAN.
Liberal förskottsbetalning. Kvick expediering.

UNGA MÄN

som ha lust till att lära känna sig själfva, skulle skrifva efter ett exemplar af N. Rosenberg Co's berömda bok

"LIFVETS HEMLIGHETER"

Boken omhandlar lifvets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, hemliga synder, deras följder, förebyggande och hur man kan bota sig själf i hemmet, o. s. v., och är i hög grad intressant. Sändes fritt i försegladt omslag till en hvar som på ett postkort eller i bref insänder sin address till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 180 N. DEARBORN ST., CHICAGO, ILL., U. S. A.